

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes, Soliloquia et Manuale

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

De attentione orationis tempore habenda, 6

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

reddes, si me amaveris, & orationum tuarum participem feceris. Ibi recordatione tecum esse præsens desidero, ubi pro te, & tuis familiaribus, devotas preces coram Deo fundis. Nec mireris, si dixi, præsens: quoniam, si me amas, & ideo amas quia imago Dei sum, ita tibi præsens sum, ut tu ipse tibi. Quicquid enim tu es substantialiter, hoc ego sum. Imago enim Dei est omnis anima rationalis. Proinde, qui in se imaginem Dei quærit, tam proximum quam se quærit. Et qui illam in se quærendo invenerit, in omni homine eam cognoscit. Visio enim animæ intellectus est. Si ergo te vides, me vides, qui nihil aliud sum, quam tu. Et si Deum diligis, me imaginem Dei diligis; & ego Deum diligendo, diligo te. Et ita dum unum quærimus, & ad unum tendimus, semper invicem præsentem sumus, sed in Deo, in quo nos diligimus.

CAPUT VI.

De attentione Orationis tempore habenda.

I. **C**VM ad adorandum sive ad psallendum Ecclesiam intraveris, fluctuantium cogitationum tumultus exterius relinque, curamque exteriorum penitus obliviscere, ut soli Deo possis vacare. Fieri enim non potest, ut aliquando cum Deo loquatur, qui cum toto mundo etiam tacens fabulatur. Intende ergo illi, qui intendit tibi: audi illum loquentem tibi, ut ipse exaudiat te loquentem sibi. Ita fiet, si divinis laudibus solvendis, debita reverentia & sollicitudine assistas,

affistas, super singula verba divinæ scripturæ
 diligenter intendas. Non quod ego ista fa-
 ciam dico, sed quod facere vellem: & non
 fecisse pœnitet, & non facere piget. Tu ve-
 ro, cui major gratia concessa est, votis & de-
 votis precibus pias aures Domini ad te fle-
 cte; lachrymis & suspiriis pro tuis excessibus
 illum clementer exora; atque canticis spiri-
 tualibus, in omnibus operibus suis illum
 lauda & glorifica. Nil enim magis supernis
 civibus spectare libet, nil Regi summo ju-
 cundius exhibetur sicut ipse testatur: Sacrifi-
 cium laudis honorificabit me. O quam fœ-
 lix esses, si spiritualibus oculis semel intueri
 posses, quomodo præveniunt principes,
 conjuncti psallentibus in medio juvencula-
 rum tympanistriarum? Videres procul du-
 bio, qua cura, quove tripudio intersunt can-
 tantibus, assistunt orantibus, adsunt medi-
 tantibus, supersunt quiescentibus, providen-
 tibus atque procurantibus præsumt. Diligunt
 siquidem suos concives supernæ potestates;
 & pro iis, qui hæreditatem capiunt salutis,
 sollicitè congaudent, omnes confortant, in-
 struunt, protegunt, providentque omni-
 bus. Omnes enim ipsi desiderant adventum
 nostrum, quoniam ipsi de nobis expectant
 civitatis suæ ruinas restaurari. Diligenter
 quarunt, & audiunt libenter bona de no-
 bis, solliciti discurrunt, mediis inter nos &
 Deum, nostros gemitus fidelissime ad eum
 portantes, ipsiusque gratiam devotissime
 ad nos reportantes. Non dedignabuntur
 esse socii nostri, qui jam facti sunt mini-
 stri

stri

stri nostri. Exultare eos fecimus, quando conversi sumus ad pœnitentiam. Festinamus ergo de nobis eorum lætitiã adimplere.

2. Væ tibi quicumque es, qui desideras redire ad vomitum, reverti ad lutum. Putasne placatos eos habebis in iudicio, quos tanto & tam sperato privare vis gaudio? Exultaverunt, quando venimus ad religionem, tanquam super his, quos ab ipsa inferni porta cernerent revocari. Quid vero tunc erit, si ab ipsa janua Paradisi viderint redire, & retrorsum abire eos, qui jam alterum pedem habebant in cælo? Nam tamen si corpora nostra inferius sunt, corda tamen sursum habemus. Curramus ergo non passibus corporis, sed affectibus mentis, sed desideriis, sed suspiriis; quoniam non solum Angeli, sed & Angelorum creator nos expectat. Expectat nos Deus Pater tanquam filios & hæredes ut constituat nos super omnia bona sua: Expectat nos Dei Filius, tanquam fratres & cohæredes, ut fructum suæ natiuitatis & pretium sui sanguinis Deo Patri offerat. Expectat nos Spiritus sanctus; ipse siquidem est charitas & benignitas, in qua ab æterno prædestinati sumus; nec dubium, quin prædestinationem suam adimpleri velit. Ergo quia omnis cælestis curia expectat nos, & desiderat; desideremus eam, quanto possumus desiderio. Cum magna namque confusione & rubore ad illam veniet, quisquis videre eam vehementer non desiderat. Quicumque vero jugi oratione &

affi.

assidua cogitatione in illa conversatur; & securus hinc egredietur, & cum magna lætitia recipietur in illam. Vbicunque ergo fueris, intra temetipsum ora. Si longe fueris ab oratorio, noli quærere locum, quoniam tu ipse locus es. Si fueris in lecto, aut in alio loco, ora, & ibi est templum.

3. Frequenter orandum, & flexo corpore mens est erigenda ad Deum. Sicut enim nullum est momentum, quo homo non utatur vel fruatur Dei bonitate & misericordia: Sic nullum debet esse momentum, quo eum præsentem non habeat in memoria. Sed dicis: Ego quotidie oro, & orationis meæ nullum fructum video; sed sicut accedo ad illam, sic & redeo: nemo mihi responderet, nemo loquitur, nemo quippiam donat, sed in cassum laborasse videor. Sic loquitur humana stultitia, non attendens, quid inde Veritas promittat, dicens: Amen dico vobis; quia quicquid orantes petitis, credite quia accipietis, & fiet vobis. Noli ergo vilipendere orationem tuam, quoniam ille ad quem oras, non vilipendit eam: sed antequam egrediatur de ore tuo, ipse scribi eam jubet in libro suo. Et unum è duobus indubitanter sperare debemus, quoniam aut dabit nobis quod petimus, aut quod nobis noverit esse utilius. Cogita itaque de Deo, quicquid melius potes; & de te, quicquid deterius vales. De illo amplius credere debes, quam cogitare potes. Omne tempus in quo de Deo non cogitas, hoc te computes perdidisse.

Omnis

Omnis siquidem res aliena est à nobis, tempus autem tantum nostrum est. Vaca ergo; & ubicunque fueris, tuus esto. Noli te tradere, sed commodare. Quocunque loco consistis, cogitationes tuas iacta in Deum, & aliquid salutare in animo tuo versa. Omnis siquidem locus ad meditandum congruus est. Tota ergo facilitate animum colligens, libere tecum habita; & in latitudine cordis tui deambulans, ibidem canaculum grande stratum Christo exhibe. Mens namque sapientis semper est apud Deum. Illum semper ante oculos habere debemus, per quem sumus, vivimus & sapimus. Ipsum namque ut essemus, habemus authorem; ipsum etiam ne sapientes simus, debemus habere doctorem; & ut beati simus, internæ suavitatis largitorem. Et in hoc imaginem ejus, hoc est, illius summæ Trinitatis, in nobis cognoscimus. Nam sicut ille est, & sapiens est, & bonus est: sic & nos pro modulo nostro & sumus, & nos esse scimus, & id esse & nosse diligimus.

4. Vtere igitur teipso velut Dei templo, propter illud quod in te est simile Deo. Honor siquidem Deo summus est, illum venerari & imitari. Imitaris, si pius es. Templum enim sanctum est Deo, mens pia; & altare optimum, cor ejus. Veneraris, si misericors es, sicut ipse omnibus misericors est. Hostia siquidem acceptabilis est Deo, facere bonum omnibus pro Deo. Fac omnia sicut filius Dei, ut dignus sis eo, qui te dignatus est filium vocare. In omnibus vero quæ agis,

agis, Deum esse presentem cognosce. Cave ergo, ne in eo quod male delectat, vel visio tua vel cogitatio tua te moretur. nec dicas; neque facias quod non licet, etiam si libet; nec aliquo facto vel signo Deum offendas, qui ubique presentens cernit quicquid facis. Magna custodia tibi necessaria est, quoniam ante oculos iudicis vivis, cuncta cernentis. Cum illo tamen semper es securus, si talem te preparaveris, ut tecum adesse dignetur. Si tecum non est per gratiam, adest per vindictam. Sed vae tibi, si ita tecum est. Imo vae tibi, ita tecum non adest. Illi namque irascitur Deus, quem peccantem non flagellat. Nam quem flagellando non emendat, in futuro damnat.

CAPUT VII.

De custodia cordis, & studio orationis.

I. **C**ertum est, quoniam mors ubique minatur tibi: diabolus insidiatur, ut rapiat animam tuam, quando egredietur de corpore. Tu vero noli timere: quoniam Deus, qui in te habitat, (si tamen in te habitat) eripiet te & à morte, & à dæmone. Fidelis enim socius est, nec deserit sperantes in se, nisi ipse prior deseratur. Deseritur autem, cum cor per pravas & inutiles cogitationes vaga mente discurret. Idcirco omnifollicitudine & custodia illud custodire & tenere debes, ut in illo Deus requiescere possit. In omni namque creatura, quæ sub sole mundi vanitatibus occupatur, nihil humano corde sublimius, nihil nobilius, nihil Deo